Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807; з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200; з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 5-го ЛИСТОПАДА 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 5, 1981 No. 210. VOL. LXXXVIII.

Відзначать п'яту річницю УГГ

Філядельфія — Вашінгтон (Х.С.). — В листопаді цього року припадає п'ята річниця заснування Української Громадської Групи нагляду за виконанням Гельсінкських умов, яку очолив тоді письменник і поет Микола Руденко, тепер політичний в'язень у СССР.

На прохання Філядельфійського Комітету Оборони Національних і Людських Прав України пенсильванійський конгресмен Чарлз Догерті, який очолює недавно створений Ад гок Комітет для Балтицьких країн і України, поробив заходи, щоб у вівторок, 17-го листопада ц.р., о год. 5-ій по полудні, відбулася у Конгресі т.зв. Додаткова точка порядку дня (Special order of the Day), присвячена 5-ій річниці створення Української Гельсінкської Групи.

Того самого дня, о год. 6:30 вечора, відбудеться з цієї нагоди гостина для законодавців і виборців у Рейбирн будинку, число кімнати 2168, а о год. 3-ій по полудні Філядельфійський Комітет організує демонстрацію під советською амбасадою.

Філядельфійський Комітет звертається до всієї української громади в ЗСА з проханням вплинути на своїх законодавців, щоб вони взяли участь у Додатковій точці порядку дня та в гостині.

Інформативне „портфоліо" про Українську Гельсінкську Групу підготовляє і перешле всім законодавцям видавництво „Смолоскип".

Щоб дати можливість Філядельфійській громаді взяти участь у цьому відзначуванні, Комітет Оборони Національних і Людських Прав України організує автобус, що виїде з-під Українського Освітньо-Культурного Центру 17-го листопада о год. 10-ій ранку.

Кошти подорожі й гостини виноситимуть приблизно 23 доляри.

Про біжучі інформації слід звертатися на числа телефону: (215) 782-1019 до Уляни Мазуркевич або (215) 493-1692 до Христі Сеник.

Замовлення на автобус приймає Христина Шуст. Число її телефону: (215) W17-2795.

Адреса Комітету: Ukrainian Human Rights Committee, P.O.Box 7107, Philadelphia, Pa. 19117.

Появилася збірка „Інформаційних Бюлетенів" УГГ

Балтимор, Мд. (УІС „Смолоскип"). — У В-ві „Смолоскип" ім. В. Симоненка появилася збірка самвидавних „Інформаційних бюлетенів" Української Гельсінкської Групи, які були передані членами цієї Групи Вашінгтонському Комітетові Гельсінкських Ґарантій для України. Збірку упорядкував Осип Зінкевич, а післяслово, пояснення абревіятур, термінів і висловів написала Ніна Строката, член-основоположник Української Гельсінкської Групи.

До збірки входить повний текст таких бюлетенів: ч. 1 1978, ч. 2 1978; безномерний за березень 1979, ч.1 1980, ч. 2, 1980.

Збірка має 199 сторінок. До неї додано повний список членів Української Гельсінкської Групи з короткими біографічними даними та іменний покажчик, який охоплює понад 400 імен. Ціна книжки — 8.25 дол.

Рівночасно у В-ві „Смолоскип" появився в англійській мові „Інформаційний бюлетень" ч. 2 за 1978 рік, який переклали на англійську мову Леся Верба і Богдан Ясень. Цей англомовний випуск має 104 сторінки і коштує 4.75 дол.

Замовлення слати на адресу „Смолоскипу": „Smoloslyp", P.O. Box 561, Ellicott City, Md. 21043.

ІВАН ГЕЛЬ ОСКАРЖУЄ РОСІЯН

Іван Гель

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — На Захід дістався кільканадцятисторінковий новий самвидавний документ — звернення українського політв'язня Івана Геля до Комісії Прав Людини ОН, у якому автор викриває злочини російського комуністичного режиму проти людини і людства.

Іван Гель народився 17-го липня 1937 року на Львівщині. Відбув перше трирічне ув'язнення в Мордовських концтаборах (1965-68). Вдруге був засуджений у серпні 1972 року на 10 років ув'язнення і п'ять років заслання. Тепер відбуває ув'язнення в Пермських концтаборах.

Нижче подаємо уривки з його звернення в перекладі з російської мови.

„До Комітету Прав Людини Організації Об'єднаних Націй.

...Прошу зареєструвати в Комітеті Прав Людини і розглянути нижчеподаний матеріял в якості офіційного документу — свідчення очевидця про злочини російського комуністичного імперіялізму проти людини і людства. Прошу прийняти рішення в справі загального засудження і бойкоту так званого СРСР. Прошу у цій же якості направити документ всім державам — членам ОН, на Мадридську зустріч 1980 року, в Европейський парлямент, організацію ‚Міжнародна Амнестія', Міжнародний суд і інші міжнародні організації та переслухання...

Шановний пане Голово,

Вінстон Черчіль свого часу висловив таку думку: якщо хтось хоче визначити рівень цивілізації даної нації і ступінь демократичности її держави, йому слід вивчити або особисто познайомитися, як дана нація і дана політично-державна система тримає своїх в'язнів...

...У цьому документі я вже не буду ставити питання про неправомірність мого арешту, суду і довгого, 15-річного позбавлення волі за переконання... Термін незаконного ув'язнення добігає до кінця. Надіюся лише: в цивілізованих, вільних, демократичних державах за слово не судять.

Мене і багатьох моїх товаришів, одначе, судили і дальше судять. Але у такому випадку, згідно з нашим громадським становищем і характером діяльности, за яку позбавлені волі, нас як українських націоналістів повинні тримати на території України і ми повинні мати статус політичних в'язнів.

...В кінці лютого 1980 року під грифом ‚операція вийняткової державної важности і такої ж секретности' мене, точніше, всіх в'язнів табору, етапували з відомої Мордовської ЖХ-385/1-8 в Пермську область, у селище Кучіно, в установу ВС-389/36-1.

...Повторяю: я — син України, її громадянин і повинен перебувати на території цього народу, в компетенції української влади. Але, виходячи з політичної реальности, цебто із колоніяльного становища України, абсолютної відсутности суверенности, а далі — з неможливости приймати самостійні рішення її теперішньою адміністрацією у справі захисту своїх громадян, беручи до уваги тотальну централізацію, узурпацію влади Москвою, допускаю: переведення в'язня з одного місця утримання в інше — право вищих органів московського МВД. Це право все ж у жодному випадку не включає в собі права зміни режиму ув'язнення, визначеного судовим вироком, цебто замаху навіть у такій тоталітарній і безправній державі, як СРСР органами МВД на прерогативи суду. Нас же примістили без найменших на це юридичних основ у спеціяльну тюрму особливого режиму і держать на тюремному режимі вийняткової жорстокости.

...Причин для репресій у влади завжди досить... Їх легко знайти. Так, наприклад, М. Євграфова позбавили ларька лише за спробу приготувати чай...Олексу Тихого позбавили побачення за спробу носити невеличкі вуси — національний символ українців... Ув'язненого Бондаренка виписали з лікарні і хворого запроторили в карцер за протест (карикатура на медиків)... Між в'язнями кожної камери встановлена повна ізоля-

(Закінчення на стор. 4)

Король Гуссейн відбув розмови в ЗСА

Вашінгтон. — Негайно після свого прибуття до Вашінгтону в товаристві своєї дружини, королеви Нур, колишньої американської громадянки, король Йорданії Гуссейн негайно розпочав політичні розмови, починаючи першою одногодинною розмовою з президентом Роналдом Реґеном.

Візита короля Гуссейна має офіційний характер, після короткого привіту на летовищі йому влаштовано державний привіт при вході до Білого Дому. Вже в першій розмові з Президентом стали виразними ті різниці, які є між його політикою і політикою американського уряду. Йдеться в першу чергу про ізраїльсько-арабські відносини, в центрі яких питання заселених арабами частин Ізраїля. Палестинські араби вимагають для себе державної самостійности на всіх землях, які у війні 1967 року перебрав Ізраїль, а Ізраїль в ніякому разі не хоче на це погодитися. Трьохсторонній договір — ЗСА, Ізраїль, Єгипет — в Кемп Дейвиді передбачує надання Ізраїлем автономії для палестинських арабів. Президент Реґен наголосив, що ЗСА стоять рішуче на базі договору в Кемп Дейвиді. Король Гуссейн, заявив, що він і його уряд підтримують недавно зголошений проєкт Савдійської Арабії. Цей проєкт передбачує визнання державного існування Ізраїля, чого дотепер більшість арабських держав не зробило, а разом з тим повернення палестинським арабам всіх земель замешканих ними й створення самостійної держави палестинців та ліквідації всіх жидівських поселень на тих землях. Ізраїль категорично протиставиться проєктові Савдійської Арабії.

Не зважаючи на ті основні розходження, обидві сторони — ЗСА і Йорданія — традиційно намагаються, де тільки можливо, вести приязну політику та підтримувати себе взаїмно. Йорданія останнім часом знайшлася в поважних труднощах зі своїм сусідом Сирією. Минулого року малощо не дійшло до війни між ними й тому вона тим більше потребує американської допомоги й захисту, бо Сирія стала повністю советським сателітом, що їй забезпечило всі форми збройної допомоги з боку Москви.

ВИСТАВКА КАРТИН: Т. ВИРСТИ

Кеймбридж, Масс. — Від 13-23-го листопада ц.р. у приміщеннях бібліотеки Бейхер в Гарвардському університеті відбуватиметься виставка модерних картин Темістокля Вирсти, мистця з Парижу. Виставку можна буде оглядати від понеділка до п'ятниці від год. 11-ої ранку до 10-ої вечора, а в суботи й неділі — від 11-ої рано до 5-ої по полудні. В п'ятницю, 13-го листопада, від год. 4-ої до 6-ої по полудні відбудеться формальне відкриття і коктейль.

В БАГАТЬОХ СТЕЙТАХ ЗСА ВІДБУЛИСЬ ВИБОРИ

Ню Йорк, Н. Й. В багатьох стейтах ЗСА відбулись у вівторок, 3-го листопада, вибори на різні становища, зокрема на посадників міст, губернаторів і до стейтових леґіслятур.

В Ню Йорку перемогу здобув популярний посадник Едвард Кач, батьки якого до речі, походять із Західньої України, перемігши своїх негрізних опонентів, які отримали незначне число голосів.

В Ню Джерзі на пост губернатора обидва кандидати здобули майже однакову кількість голосів, хоч головна виборча квартира в Трентоні повідомила, коли це число йшло на пресу, що незначну більшість здобув таки Томас Кейн, перемігши свого демократичного опонента конґресмена Джеймса Флоріо. Стейтова Демократична партія і сам Флоріо домагатимуться перерахування голосів, бо у такому випадку все могли трапитися помилки. Політичні спостерігачі відмічують, що республіканському кандидатові дуже допоміг сам президент Роналд Реґен, який не тільки приїжджав до Ню Джерзі для ведення передвиборчої кампанії, але також вів кампанію з Вашінґтону. Демократичного кандидата натомість сильно підтримував дотеперішній губернатор Брендан Бирн.

У стейті Вірджінія, де Президент також допомагав республіканському кандидатові Маршалові Колманові, переміг демократичний кандидат дотеперішній заступник губернатора Чарлз С. Роб, до речі зять колишнього президента Линдона Джонсона.

Легко виграла вибори на повітового прокуратора колишня конґресменка Елізабет Голцман, а також дотеперішній президент Міської ради Ню Йорку Керол Белямі. В Гартфорді, Конн., вибори на посадника цього міста виграв демократичний кандидат негритянин Тирман Л. Милнер.

Парафія св. Йосафата в Чикаґо відзначатиме 25-річчя

Чикаґо, Ілл. — Парафія української католицької церкви св. Йосафата відзначатиме в неділю, 15-го листопада ц.р., 25-річчя свого існування.

Святкування розпочнуться процесією о год. 2:45 по полудні, що її очолить Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, й інші духовники та вірні після чого Владика Іннокентій в сослуженні численного духовенства відправить Архиєрейську Службу Божу подяки. Співслужитимуть з Владикою оо. Йосиф Шарий, парох, і Леонард Корчинський, сотрудник.

Після Богослуження відбудеться репрезентативний бенкет, у якому візьме участь Владика Іннокентій, священство, сестрицтво і вірні цієї й сусідніх парохій. Головою ювілейного комітету є Андрій Дідух, а його заступником Богдан Куцан.

Теперішній парох церкви св. Йосафата народився в Елізабеті, Н. Дж. Після теологічних студій був висвячений на священика в 1950 році і побував на парохіях в Обурні, Н.Й., та Філядельфії, Па., заки приїхав до Чикаґо у 1956 році, де залишився до сьогодні.

В грудні 1958 року закуплено будинок при 5016 Н. Камберленд ровд, який служив також для релігійних відправ. В 1977 році парафія св. Йосафата збудувала нову ультрамодерну церкву за проєктом арх. Зенона Мазуркевича. Церкву посвятив покійний Ярослав Ґабро. На тільки 250 родин, які належать до парохії там відбулось 441 хрищення новонароджених, 359 шлюбів і 187 похоронів, говориться в інформаційному листку святкового комітету. Комітет заохочує парафіян взяти численну участь у святкуваннях цього ювілею.

УІА ПОЧАВ НОВИЙ СЕЗОН

(фота Лади Сочинської)

Роберт Вагнер, мол., заступник посадника міста Ню Йорку Едварда І. Кача, вручає проклямацію Теодорові Джусові, президентові Українського Інституту Америки.

Ню Йорк (УІА-ПС). — „Український Інститут Америки гордиться тим, що починає сезон 1981-82 виставкою української спадщини... Багато з цієї виставки пригадує історичну боротьбу українського народу за волю і справедливість — вартості, що їх так оправдано плекається в американському способі життя" — сказано в окремій проклямації, якою посадник Ню Йорку Едвард Кач привітав започаткування цього нового сезону в неділю, 18-го жовтня ц.р., проголосивши той день „Днем Українського Інституту Америки" у цій світовій метрополії та закликаючи її мешканців „долучитися до своїх сусідів українського походження у віддані пошани досягненням Інституту".

Проклямацію посадника Кача прочитав та вручив президентові Інституту Теодорові Джусові заступник посадника Роберт Вагнер, мол., під час товариської зустрічі членів Інституту та запрошених гостей — разом понад 300 осіб — у відновлених приміщеннях Інституту з нагоди відкриття нового сезону згаданої неділі.

Зустріч, що відбулася в пополудневих годинах, відкрив коротким словом привітання президент Інституту Теодор Джус, а про завдання і дотеперішні досягнення та нову програму і нові надії сказав коротко заступник президента Володимир Назаревич.

„Український Інститут Америки — казав В. Назаревич — прийняв нове гасло: Служити українській громаді за вікно у світ. А вікно має дві функції: одна — це можливости людям дивитись через нього на світ, а друга, для нас ще важливіша, це — дати нагоду людям із-зовні поглянути на нас...". Під кутом тих двох аспектів Інститут починає свій новий сезон з відповідно приготованою програмою. „Ми, члени Українського Інституту Америки, — говорив В. Назаревич — є частиною трьох різних суспільств: ми щасливі, що живемо в наймогутнішій країні світу, З'єднаних Стейтах Америки; ми також є громадянами найбільшого міста та всі ми підтримуємо посадника і заступника посадника Ваґнера в їхніх зусиллях піднести місто Ню Йорк як культурну й економічну столицю світу; в додатку, наші батьки і предки передали нам горду спадщину країни і народу, які все ще очікують належного їм визнання... Ми в Інституті зобов'язуємося і прирікаємо присвятити наші, найбільші зусилля для того, щоб збільшувати всебічний доробок нашої країни і нашого міста та запевнити осередок, з якого члени нашої української громади хочуть виконувати цю ролю", — закінчив своє слово В. Назаревич.

У мистецькій програмі вечора виступали, виконуючи українські пісні і мелодії, відомий зі своїх виступів на американських і міжнародних сценах і телебаченні артист-співак Едвард Іванко та члени молодечого ансамблю бандуристів в Ню Йорку. Іванко, якому акомпаньював на бандурі Петро Котик з Вінніпеґу, родинного міста Іванка, спів „Баляди про дві скрипки" композитора Володимира Івасюка попередив зворушливим словом про те, що він, Іванко, сам ніколи в Україні не бував, але з кожним разом, як він виконує композиції Івасюка ця „чарівна і многострадальна країна моїх батьків найближча моєму серцю".

Програмою в українській і англійській мовах проводив, як майстер церемонії, соліст Метрополітальної опери Андрій Добрянський.

На закінчення програми член Дирекції Інституту Йосип Лисогір зокрема привітав приявних на зустрічі гостей і представників інших етнічних груп, між ними Роберта Ґольда і А. Винограда з Польської Косцюшковської Фундації, президента Латвійської Американської Асоціяції Університетських Професорів і Науковців д-ра Норвіліса,

(Закінчення на стор. 4)

ВЕЧІР ПІСНІ УСС

Ірвінґтон, Н. Дж. — В неділю, 8-го листопада ц.р., о год. 4-ій по полудні тут в Українському Народному Домі при 140 Проспект авеню відбудеться вечір пісні Українських Січових Стрільців, що його влаштовує Об'єднання Жінок ОЧСУ. В програмі беруть участь: хор школи св. Івана Хрестителя під керівництвом учительки Анни Ґут, при фортепіяні Уляна Леґедза; учениці 6-ої кляси Міріям і Рома Худьо — учениці УНІ; Валя Калин, Іванна Кононів — акторки української сцени; Степан Магмет — гуморист; ансамбль бандуристів „Гомін", мистецький керівник Володимир Юркевич; Володимир і Віктор Роговські — стрілецькі пісні, фортепіяновий супровід Марія Павловська. Дохід призначений на УНДім в Ірвінґтоні.

У світі

ПРЕМ'ЄР федерального уряду Канади П'єр Трудо запросив прем'єрів усіх десяти провінцій на приватну нараду, яку він назвав „остаточною" перед дебатою і схваленням нової канадської конституції. Нарада відбулася 2-го листопада в Оттаві. Заява прем'єра, що у випадку безвислідности тих нарад він передасть справу остаточно до парляменту, де він має більшість, з одного боку вказувала на серйозність положення, а з другого — витворювала напружену атмосферу. Перша частина нарад була публічною з участю представників преси, радіо, телевізії та інших слухачів, друга частина була приватною, без участи засобів масової інформації і публіки. Не зважаючи на зусилля Трудо, покищо не пощастило створити відповідного ґрунту для компромісу.

НА КОРДОНІ між Південною і Північною Кореєю відбувся майже півгодинний бій між військами тих двох країн Є це вже шостий з черги цього року збройний зудар між збройними відділами тих двох частин однієї країни. Чи і які жертви були по обидвох боках — невідомо. Зудар започаткували вояки Північної Кореї, які відкрили несподівано вогонь по південнокорейських вояках. Південно корейські вояки відповіли так само, відчиняючи вогонь. Причина зудару й збройної ініціятиви північнокорейських вояків дотепер — невідома, хоч догадуються, що нею була втеча члена міжнародної формації, яка береже кордону, чеха по національності, який дістався до чинників ЗСА і попросив азилю. Є це перший випадок утечі вояка з міжнародної формації у Кореї, яка створена після заключення перемир'я.

ВІДОМИЙ КЕРІВНИК скрайніх жидівських елементів рабин Каґане посидів дещо в тюрмі у Канаді, а відтак поставлено його перед суд за те, що він прибув без візи до Канади і тут відбував політичні віча та наради. Рабин Каґане потребує дозволу на в'їзд до Канади, бо його видалено звідти в часі перебування прем'єра СССР покійного вже сьогодні Алексея Косиґіна.

В ЦІЛОМУ РЯДІ міст Ізраїля, у яких переважно замешкує арабське населення, відбулися демонстрації й зудари з поліцією та військом. Нагодою до демонстрацій були роковини видання Декларації Бальфура 1917 року, якою покладено політичні основи під створення самостійної держави Ізраїля. Центром демонстрацій та зударів були такі міста як: Наблюс, Рамалля і великий університет Бір Цайт. Демонстранти виступали також проти встановлення Ізраїлем цивільної адміністрації в містах і оселях на правому березі Йордану, де дотепер була військова влада. Велика частина арабів протестувала перед тим проти військової влади й домагалася цивільної, а після введення цивільної інші висловлюють своє велике невдоволення.

У ЛЮНЕБУРҐСЬКІЙ пущі, недалеко Ганноверу, в Західній Німеччині поліція відкрила великі кількості зброї, трійливого газу, гранат і вибухівки. На слід навели її документи й шкіци знайдені в посіданні члена нацистської Національної Демократичної партії Гайнца Лембке. В сховку знайдено 340 фунтів вибухівки, 240 готових бомб, 258 ручних гранат, 70 протитанкових гранат і 50 протитанкових ґранатних рушниць, 13,000 набоїв, тяжкий кулемет і 13 штурмових рушниць, арсен , стрихніну й ціянкалі. Лембке повісився у в'язничній келії і через те не можна покищо подати, для якої цілі зорганізовано той великий арсенал і хто доставив до нього все, що там знайдено. Поліція висловлює думку, що в цьому мусіло брати більше людей.

МОЛОДИЙ РУМУНСЬКИЙ футболіст, який утік з-під охорони румунської служби безпеки в часі спортивної поїздки по Австралії, Ґеорґе Віскреану, та який старався дістати від австралійської влади право політичного азилю, рішився повернутися до Румунії. Причина зміни його думки була в тому, що австралійський уряд не дав йому азилю, а советська влада обіцяла йому повне помилування.

В Америці

ЗАСТУПНИК ГУБЕРНАТОРА НЮЙОРКСЬКОГО стейту Маріо Куомо попросив прокуратора, щоб він перевів справу його колишнього близького співробітника Вілляма Д. Кейбина, який був шефом персоналу в бюрі заступника губернатора в Олбані і користувався великим довір'ям Куомо. В. Кейбин згідно з інформаціями, користувався п'ятьма різними прізвищами і усі ці фіктивні „особи" отримували платню із стейтової каси на протязі років, але усі чеки інкасував Кейбин. Коли ця справа стала дуже голосною, він зрезиґнував із свого становища, але це не вдовольняє Куомо і він тепер домагається, щоб його колишнього співробітника поставили у стан обвинувачення.

У КАЛІФОРНІЇ ЗНОВУ ПОЧАЛИСЯ ПОЖЕЖІ викликані посухою і сильними вітрами. Досі вогні охопили понад 20,000 акрів лісів, в яких є сотні мешканевих домів. У наслідок пожежі тисячі осіб опинилися знову без даху над головою. Стейтовий і повітові уряди мають великі витрати у зв'язку з пожежею, бо у гашенні вогню не тільки затруднені тисячі пожежників, але також деякі військові частини, головно там, де загрожене людське життя. Покищо немає жертв в людях за виїмком попечень, що їх зазнають переважно особи затруднені в гашенні пожежі.

ВИСТУПАЮЧИ НА ЗАСІДАННІ СОЦІЯЛЬНОЇ, гуманітарної культурної комісії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, представник З'єднаних Стейтів Америки, Ричард Шифтер, обвинувачував Советський Союз в тому, що він використовує науку психіятрії для політичних цілей. Він заявив, що принаймні у 13-ох психіятричних закладах СССР перебуває понад 1,000 дисидентів і приблизно 4,000 противників советської системи, якими займається КҐБ в першу чергу з допомогою лікарів-психіятрів. Їхньою провиною є тільки те, що вони відважились критикувати советську систему. Виступ Р. Шифтера переривали кілька разів викриками советські і білоруські делеґати, головно тоді, коли він заявив, що використовування психіятрії для політичних цілей є порушенням Декларації Прав Людини, що її теж ратифікував Советський Союз. Шифтер закликав комісію перевірити цю справу, бо перебування політичних в'язнів у психіятричних заведеннях СССР є найбільшим глумом над людиною, який можна порівняти тільки до нацистських методів під час Другої світової війни.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО ПРОФСПІЛКА контролерів цивільного летунства втратила право репрезентації своїх членів перед Урядом тому, що вона не мала права проголошувати страйку федеральних працівників, поінформовані особи в Білому Домі кажуть, що вигляди на полагодження цієї справи все ще існують. Деякі особи з оточення Президента кажуть, що Роналд Реґен має тепер можливість зробити контролерам різдвяний подарунок і поновно затруднити бодай тих, які все ще зацікавлені своєю працею і тим самим відпружити відносини між контролерами і Урядом. Багато колишніх контролерів вже вміжчасі знайшли собі інше затруднення, але у випадку полагодження справи багато з них повернулося б на старі місця праці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

За поштову марку 1000-ліття України

Коли здвигнено Тарасові Шевченкові пам'ятники у Вінніпеґу і після того у Вашінгтоні — українці в Америці повели акцію за видання американської поштової марки в честь Тараса Шевченка. Колишній генеральний постмайстер Ґранускі, з польського роду, ставився прихильно до тієї ідеї, але вороже українцям конгресове „лаббі" знівечило цей намір. Не треба забувати цього і не треба похоронювати назавжди цю добру ідею — поштової американської марки, присвяченої Тарасові Шевченкові, — тепер коньюнктура для такої справи некорисна, але може покращати.

Зате настала тепер корисна коньюнктура для поведення заходів, щоб Ватикан видав поштову марку з приводу 1000-ліття хрищення України. Обидві наші традиційні Церкви, Українська Католицька й Українська Православна, завдяки тій щасливій обставині, що в їхньому проводі опинилися патріотичні й громадські Владики, вже рішили й проголосили, що наше святкування того тисячоріччя християнства України, тисячоріччя української християнської культури, будуть організувати й переводити разом, спільно.

На Апостольському престолі засів Папа Іван Павло II, який володіє українською мовою та ставиться прихильно до Української Католицької Церкви — не на словах, а на ділі: відвідав український католицький собор у Філядельфії, леґалізував Синоди, затвердив установу Верховного Архиєпископа, призначив його коадьютора і наступника, обсадив вакантні пости в ієрархії Української Католицької Церкви в ЗСА, вислав на ювілей Стемфордської епархії і на інтронізацію єпископа-помічника у Філядельфійській епархії голову Конґреґації для Східніх Церков, кардинала, який також плавко володіє українською мовою. І вони обидва, Папа і цей його найближчий дорадник і помічник, знають суть комунізму та страхітливу дійсність під комуністичним режимом, бо самі це переживали.

Совєтські правителі свідомі того, що величаве святкування 1000-річчя християнства України зактуалізує цілу проблему України і захитає теорію триєдиної нації та „совєтського народу". І тому, щоб відвернути увагу українців та всього світу від 1000-ліття Хрищення — Москва придумала історію — півторитисячного існування Києва — певне „матері русскіх городов" — і пропаґує відзначити 1500-річчя Києва. Деякі наші люди дали себе вже зловити на цей гачок: нема ніяких логічних даних і потреби, щоб тепер пов'язувати історію існування Києва з хрищенням України, не було теж дотепер ніколи мови про 1500-річчя Києва, аж появилася ця теорія тоді, коли вільний український світ і Рим почали приготовлятись до відзначення 1000-ліття християнства в Україні.

За Лятеранськими пактами з 11-го лютого 1929 року ця маленька держава в державі, яка має тільки кругло 800 постійних мешканців і 108-акрову територію, має, як одну з нечисленних „суверенних" прав, право видавати власні поштові марки. Відомо, що Ватикан має теж одну з найсильніших надавчих радіостанцій, і відомо, що філателісти у всьому світі ганяються за комплектами поштових марок, виданих Ватиканом. Отож, використовуючи тепер прихильніше до України й українців відношення Вселенного Архиєрея Папи Римського, — чи не можна б повести заходи за видання Ватиканом поштової марки з нагоди 1000-ліття християнства над Дніпром? Це тільки ідея, яка вимагає обміркування і з'ясування фахівцями, але зважуємося проголосити таку ідею у надії, що вона знайде прихильний відголос — спершу в українському християнському світі та згодом і у всіх тих, які раді, що тисячу років тому Володимир Великий і його бабуня свята Ольга прийняли християнство та розпочали нову добу в історії своєї батьківщини.

Філателісти — це вже окрема ділянка не тільки аматорства, але й науки. Є фанатики з-посеред філателістів, є учені філателісти, які на основі отаких маленьких поштових значків готові годинами розповідати про історію різних країн у широкому світі. Пошта — нероздільна частина сучасного цивілізованого світу, займається комунікацією між людьми і народами, але поштовий значок є цінністю, що її шанує і збирає і аматор і фахівець. Відомо, що існують поштові марки величезної матеріяльної вартости, як унікати, як білі круки. Відомо теж, що загал легковажить собі цю ділянку зорганізованого життя. Але яка це була б радість для філателістів цілого світу дістати марку, присвячену тисячолітньому хрищенню українського народу і як зріс би престиж українців у світі — завдяки маленькій марці.

Василь Федорончук

ЗСА і СССР МІЖ ПЕРЕОЗБРОЄННЯМ І ДІЯЛОГОМ

III

2. Продовжувати з прискореним ритмом спорудження нуклеарних підводних човнів типу „Трайдент" (один на рік), які будуть озброєні могутнішими й більш удосконаленими зразками ракет. Крім того будуть внесені до підводних човнів потрібні зміни для випускання з них ракет типу „Круз".

3. Програма спорудження 100 ракет типу МХ, далеко могутніших і точніших, ніж сучасні ракети типів „Мінитмен" і „Титан" так, щоб повністю поліпшити „deterrent" з наземних баз. Проте ракети типу МХ не будуть наразі розміщені в нових базах, а в базах дотепер уживаних для типів „Титан" і „Мінитмен". „Підземні Сховища" ракет типу МХ будуть значно зміцнені, щоб збільшити їхню відпорність на атомову атаку.

Цим рішенням Реґен відклав минулі проєкти, які передбачали, що ракети типу МХ мали бути безперервно переміщувані через підземну мережу, яких чотири тисячі „сховищ".

Рішення про ракети типу МХ уже викликало суперечки. Критика звернена проти Президента, базується на побоюванні, що таке вирішення не розв'язує проблеми „вразливости", наземних ракет проти атомової атаки, бо більша прецизність нових совєтських балістичних ракет типів СС-17, 18 і 19 полегшує несподіваний совєтський напад, здатний знищити всі американські бази для метання з першим ударом. Щоб усунути або зменшити до мінімуму цю можливість, вивчалися різні системи, основані на розпорошенні й на умовній секретності рамп, ефективно постачених готовими до метання ракетами. Практично йшлося про переміщування ракет з одної рампи до другої на мережі ліній, яка покривала дуже широку зону між стейтами Юта і Невада, при всьому тому дозволяючи інспекції, передбачені договором САЛТ про контроль числа снарядів.

Тепер натомість 100 ракет типу МХ будуть вкладені вертикально в силосах, чи в добре відомих ямах для кидання баз у Девіс-Монтен (Арізона), Літл Пак (Арканзас), Мек Коннел (Канзас), Мелмстром (Монтана) і Елсверс (Південна Дакота).

Білий Дім і міністер військових справ Вайнберґер відповідають на вищезгадану критику, що не існувала жадна формула, здатна розв'язати в абсолютний спосіб проблему „вразливости" наземних ракетних баз.

Наразі єдина можлива річ — це „зміцнення" структур підземних сховищ. На майбутнє існує ширша програма, яка передбачає три можливості: приміщення ракет типу МХ на літаках, спорудження куди глибших „підземних сховищ" від сучасних і нарешті постачання баз ракет типу МХ батеріями ракет протиракет. Проте ця остання формула являла б собою порушення угоди, підписаної кілька років тому між ЗСА і СССР, про взаємну заборону баз ракет протиракет, за винятком двох баз для кожної з двох країн. Насправді, тимчасова розв'язка проблеми ракет типу МХ відбиває бажання уряду Реґена краще вивчити майбутні перспективи і уникнути наразі надто великі витрати фінансових ресурсів у формули, результат яких — непевний.

4. Вжиття заходів, які б забезпечили систему електронічного сполучення, здатну опертися будь-якій ворожій „початковій атаці", і дозволили б таким чином гарантувати справжнє функціонування механізму передавання наказів для „відплати".

5. Поліпшення заходів, що були дотепер занедбані, оборонної системи проти повітряних ворожих нападів. Це включає ефективніші диспозиції для „сиґналізування й наглядання" (до здійснення у співпраці з Канадою, коли стосується північних доступів до американського континенту) і зміцнення „цивільної оборони". Реґен підкреслив, що йдеться про „добре зрівноважену програму", яка дозволяє задовольнити військові вимоги, створити добру дипломатичну базу для Америка в переговорах з СССР і здійснити переозброєння витратами сполученими з ціллю економічного оздоровлення ЗСА.

Білий Дім і Пентаґон уважають, що програма переозброєння є в кожному разі необхідною, щоб „відновити рівновагу", і що вузловим пунктом переговорів з СССР буде кінець кінцем задовільне визначення „рівноваги".

„Переозброєння й переговори" — це „близнята" якими керується політика Реґена супроти СССР і він мав підтвердження в ході розмов Гейґ-Ґромико, в оголошенні „Білої книги" Пентаґону про совєтські військові прогреси і в заходах для оновлення стратегічного арсеналу ЗСА.

Роздратованість Кремля

Через пресове агентство ТАСС (3-го жовтня) Кремль роздратовано відповів на програму переозброєння Америки, заявляючи, що „СССР не залишиться індиферентним на появу виняткової й ще більш загрозливої зброї в арсеналі США; що збройні сили нашої країни будуть

(Продовження на ст. 3)

Мирон Пилипець

Міжнародний Рік Інваліда

„Проголошуючи 1981 рік Міжнародним Роком Інваліда, Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй намагалась звернути увагу на користування інвалідами прав і можливостей, щоб забезпечити їх повну участь й інтеграцію з суспільстві. Зусилля знайти розв'язку проблем інвалідів повинні бути складовою частиною стратегії про національний розвиток. Отож існує потреба здобути участь усіх держав-членів, як також відповідних урядових і неурядових організацій, в підготуванні її виконанні програми Міжнародного Року Інваліда".

Курт Вальдгайм
Генеральний Секретар
Об'єднаних Націй

Із самого початку Апостольська Столиця прихильно сприйняла ініціятиву Організації Об'єднаних Націй проголосити 1981-ий рік „Міжнародним Роком Інваліда." Ці особи заслуговують на те, щоб міжнародна громадськість потурбувалась ними, з огляду на їхню численність (обраховано, що їх є понад 4 мільйони), а зокрема з огляду на їхній специфічний людський і соціяльний стан. Отже, в цьому шляхетному подвигу, Церква не могла не виявити свого дбайливого й пильного піклування, бож своєю натурою, покликанням і місією, її зокрема близьке серцю життя тих братів і сестер, які найслабші і які пройшли найбільше випробування.

З цієї причини Церква уважно стежила за усім, що під цю пору було зроблено для інвалідів у законодавчій сфері як національній так і міжнародній. У цьому відношенні заслуговують на згадку Деклярація Об'єднаних Націй в Справах Прав Інвалідів, як також поступ і майбутні перспективи наукових і суспільних дослідів, а крім того нові пропозиції та ініціятиви різних зусиль, які тепер опрацьовуються в цій ділянці. Ці ініціятиви виявляють відновлене почуття обов'язку солідарности у цій специфічній сфері людського страждання. Також слід взяти до уваги той факт, що у країнах Третього світу доля інвалідів важча і вимагає більшої уваги та уважливішого розгляду.

Церква повністю приєднується до ініціятиви та похвальних зусиль, до яких вдаються для того, щоб поліпшити становище інвалідів, і має намір зробити в цю справу свій конкретний вклад. Це вона робить в першу чергу вірністю вченню свого Засновника. Бо Ісус Христос виявляє особливе піклування тими, хто страждає, у цілому діяпазоні людського болю. Під час свого проповідництва Він обіймав їх Своєю милосердною любов'ю, виявляв у них спасаючу силу відкуплення, яке охоплює людину в її індивідуальності і суцільності. Занедбані, знедолені, бідні, страждаючі, і хворі це були ті, кому Він зокрема приніс, на словах і на ділах, оголошення доброї вістки про те, що Царство Господнє увійшло в людську історію.

Громада учнів Христових, йдучи за Його прикладом, протягом століть спричинилась до процвітання діл незвичайної щедрости, діл, які свідчать не лише про віру й надію в Бога, але також і про непохитну любов і віру в гідність людини, в неповторну вартість кожного індивідуального людського життя і в незрівняну гідність тих, хто покликаний до існування.

З своїх поглядів на віру і своїх концепцій про людину християни знають, що в людині-інваліді віддзеркалені, в незбагнений спосіб, образ і подібність, яким сам Бог печатав життя Своїх синів і доньок. І пам'ятаючи, що саме Христос містично утотожнював Себе з сусідом, який страждав, і сприймав як зроблене Йому усе те, що було зроблено для найменшого з Його братів (Мат. 25:31-46), християни відчувають заклик служити в Ньому тим, кого нещасливі фізичні випадки ушкодили і знесилили, і вони сповнені рішучости не пропустити жадної з тих речей, які слід зробити, навіть коштом особистої жертви, щоб полегшити їх знесилений стан.

Під цю пору не можна подумати з почуттям дійсної вдячности про усіх тих духовних чоловіків і жінок, та усіх світських добровільців, які виснажуються працею для інвалідів, виявляючи таким чином невʼянучу життєздатність тієї любови, яка не знає ніяких перешкод.

Ярослав Гайвас

ПРИСПІШЕНІ ПРОЦЕСИ В ЄГИПТІ

Вбивники президента Анвара ель-Садата мали на меті припинити мирові процеси, започатковані договором у Кемп Дейвиді. І щоб це здобути — для них ніяка ціна не була зависока. Але вбивством на ділі вони добилися зовсім протилежного. Процеси, що їх започаткував Кемп Дейвид, після смерти Садата ввійшли в стадію приспішеної реалізації.

Концентрація сил

Процеси ці розвиваються по двох різних лініях: усередині Єгипту в змінах і пересуненнях, остаточною метою яких є консолідація національних сил Єгипту та назовні в доведенні до логічного завершення мирового договору між Єгиптом і Ізраїлем, завершеного в Кемп Дейвиді при активній співпраці ЗСА та особисто попереднього президента ЗСА Джіммі Картера.

Промова теперішнього президента Єгипту, переємника цього посту після смерти Садата — Госні Мубарака та його пізніші виступи дуже виразно з'ясовують, в якому напрямі він хоче ту країну повести далі і якою він її хоче бачити. Йдеться про створення національної держави, в якій єгипетський нарід без огляду на релігійні, світоглядові й політичні різниці, в однаковій мірі для всіх матиме вплив на ріст і розвиток тієї держави. Новий режим Єгипту, очолений Мубараком, зовсім виразно зриває з конфесійними тенденціями в державному житті і прямує до вирівнювання разючих господарських нерівностей та заспокоєння потреб кожного громадянина. Цей його характер потягає за собою конечність скупчення усіх національних сил для здійснювання визначеної цілі. Саме до цього приспішено береться Мубарак.

На цій дорозі приходиться йому побороти чималі труднощі, що їх залишила ера Садата. Президент Садат мав свою методу керування державним кораблем і свій стиль виношування політичних рішень. Робив він це не у висліді обговорень зі своїми співробітниками, але зібравши відповідну інформацію, він рішив і подавав своїм співробітникам до відома. Це не могло одних не відштовхувати, а інших зневірювати, а ще з іншими породжувати конфлікт. В існуючій ситуації Мубарак мусить якнайскорше з тим закінчити. Внутрішній спротив скрайніх елементів, які сягають по зброю і силою думають добиватися свого, він ламає силою. Іншого виходу немає. Дотепер арештовано сотні людей, які були пов'язані в той, чи інший спосіб з убивством, або вбивниками президента Садата й надалі готовилися послуговуватися подібними засобами. З політичною опозицією він поступає інакше.

Великий крок

Дня 22-го жовтня він відбув конференцію з двома опозиційними партіями — Соціялістичною партією праці, що її очолює ветеран націоналістичної політики в Єгипті Ібрагім Шукрі, та з Національною коаліцією — згрупуванням поміркованих ісламських діячів, очоленою Камелем Мурадою, які вважають себе націоналістичним угрупуванням. На цій конференції усіх зобов'язувала вимога відкрито й виразно з'ясувати свою точку зору щодо існуючого теперішнього положення та на методи дальшої діяльності. Комунікату з цієї конференції не було, але ми маємо оцінку її висліду, подану її учасниками. Шукрі сказав: „Ми підтримували кандидатуру Мубарака. Але це не значить, що ми мусимо йому в усьому потакувати. Ми не кажемо, що договір в Кемп Дейвиді провалився. Але ми підкреслюємо, що він осягнув тільки деякі речі, і маємо надію, що можна осягнути — інші". Коли зважити, що заступник Шукрі, Гільмі Мурад, арештований ще за президентури Садата й надалі перебуває в тюрмі, то заява Шукрі є великим кроком уперед. Ще більш позитивно висловлювалися представники Національної коаліції. І тому зовсім у праві був Саєд Яссін, директор впливового Центру для стратегічних студій в Каїрі, коли сказав: „Від першого моменту Мубарак осягнув величезний успіх. Новий оптимізм охоплює цілу країну".

Ці перші кроки Мубарака показують, що він усвідомлює собі потребу змобілізувати всі сили Єгипту, щоб могти не лише утримати дійсність створену договором у Кемп Дейвиді, але також перетворити Єгипет у державну потугу сорокмільйонового народу. В тому самому напрямі йдуть заповіджені соціяльні й економічні реформи та розбудова Єгипту.

Співпраця Єгипту з Ізраїлем

На зовнішньому відтинку Мубарак виходить зі становища, що в справі Кемп Дейвиду насправді альтернативи немає. Кемп Дейвід треба довести до його раціонального вивершення. Це не легко було зробити Садатові, який і так зважився на небувалий і ніким несподіваний перелім. Але після смерти Садата і в ситуації, яка постала у зв'язку з нею Мубарак може багато зробити, чого не важився роби-

(Продовження на ст. 3)

У З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ ЗБІЛЬШИВСЯ прошарок бідного населення, — говориться в інформації статистичного бюра на підставі даних з перепису населення переведеного, як відомо, в 1979 році. Бюро перепису і статистики твердить, що число осіб, які отримують харчові купони збільшилось на 12 відсотків в минулому році, на вісім відсотків збільшилося число тих, які живуть у мешканевих комплексах субсидійованих федеральним Урядом, а також 12 відсотків більше дітей у шкільному віці користуються безплатними обідами в школах. Бюро також потверджує раніші інформації опубліковані в пресі, що витрати на велфер збільшились на 10 відсотків і що високий відсоток вповні працездатної молоді знаходиться на отриманні велферу. Одною з головних причин чому молоді люди знаходяться на отриманні велферу є безробіття.

Богдан Певний

У ПОШУКАХ ЗА НЕДІЛКОМ

II

„Окремо згадати треба про двох мистців з таким індивідуальним мистецьким обличчям, що їх експонати не можна порівняти до жадних інших на оцій виставці. Це Микола Неділко і Микола Жеваго (останній з Харкова). Неділко виставив був на останній виставці два „осінні" краєвиди, що буквально горіли помаранчево-мідяними барвами. Самі в собі були ефектовні. З погляду загального, одначе, такі „гарячі" етюди осени ми бачили по різних кутках Европи безліч разів. Виглядало так, ніби Неділко задовольнився надто дешевим успіхом, надто легким ефектом, не поглиблюючи своїх праць. У цьому напрямі наступила така велика зміна, що можна її назвати метаморфозою — щось так, як основна зміна у творчості Малюци. Всі без винятку експонати Неділка відзначаються цим разом такою наскрізь ориґінальною індивідуальністю, такою тонкою, а водночас своєрідною чутливістю, що перед його краєвидом можна б годинами перебувати, піддавшись суґестивному чарові барвних серпанків, завішених у м'якій атмосфері, яка обтулює краєвид. „На Дністрі" в теплих, червоняво-синіх барвах, екзотичне настроєм, все оповите тремтливим повітрям, неначе аврою. „Прачки" виявляють те саме, неначе сконцентроване повітря, що існує як видимий чинник. Екзотичність барв і цілий настрій малюнка насуває тут на думку твори Ґоґена, маляра далекого Таїті. „Хати над Дністром" сильні кольористично нагадують гарячим темпераментом малюнки Грищенка. „Верби" і „Краєвид" меншого формату, — це дві перлини під оглядом барвних мотивів. „Дністер" і „Городниця" — як, зрештою, усі оці краєвиди — кольористично соковиті, як південні овочі. „Вечір над Дністром" трохи відмінний в кольориті. Спокійна вечірня повага, темний берег ріки з темними силюетами ґотицьких постатей дерев, з рожевим небом і живим ґранатом протилежного берега. Під оглядом форми усі краєвиди свідчать про небуденний талант мистця".

Звідкіля прийшов незнайомий мистець, що очарував примхливий Львів своєю, небаченою досі, кольористикою?

Микола Неділко народився 23-го листопада 1902 року в селі Ющенівка, Сумської области на Лівобережній Україні, в родині місцевого лікаря Семена Неділка. У Семена Неділка і його дружини Софії з Мурашків окрім Миколи були ще діти — син Володимир і донька Надія. Семен Неділко мріяв, що син Микола піде його слідами і стане лікарем. Будучи керівником лікарні, Семен Неділко добре знав потребу медичної опіки над українським селянством. Сталося інакше. Сина Миколу змалечку кликало бажання малювати, він бачив світ крізь кольорову призму і навіть не хотів слухати про студії медицини. Вже 1922 року виїхав у Київ, щоб там розпочати навчання малярства.

У Києві Микола Неділко вступає в Українську Академію Мистецтв. Зі закріпленням большевицької влади в Україні відчувалось щораз то сильніше партійну контроль над усіма ділянками життя, не оминув він і образотворчого мистецтва. У другій половині 1922 року Українську Академію Мистецтв переформовано на Інститут Пластичного Мистецтва, а 1924 року — на теперішній Художній Інститут. Там навчався Микола Неділко до 1928 року у професорів Михайла Бойчука, Федора Кричевського і Лева Крамаренка. Ще будучи в Інституті, Микола Неділко стає членом Асоціяції Революційного Мистецтва України (АРМУ), проґресивної організації і з наголосом на самобутності українського мистецтва, непаралельної до інших одиниць організованого мистецького життя України не тільки численністю, енерґійністю та впливовістю, а і, головне, продуманістю творчих спрямувань. Ідеологами і теоретичними провідниками АРМУ були мистець Василь Седляр і мистецтвознавець Іван Врона. Перший — учень Михайла Бойчука, другий — прихильник і послідовник. 1932 року постановою ЦК ВКП (б) було ліквідовано АРМУ, так як і всі інші мистецькі організації України. В час навчання Миколи Неділка в Інституті панувала нездорова атмосфера взаємопоборювання поміж викладачами, підшіптування партійними інтриґантами. Неділко, зосереджений на кольористиці, не знаходив примінення свого малярства до партійних пропаґандивних вимог з обов'язковим реалістичним зображенням накинених сюжетів. Розчарований і пригноблений, турбований поліційними органами, включно з арештом, Неділко влаштовується декоратором в київських театрах музичної комедії і опери, де працює до 1939 року. Ще 28-го травня 1929 року Неділко одружується з Оксаною Чумак, артисткою київської опери.

Початок Другої світової війни докорінно змінює долю Миколи Неділка. З прилученням Західніх земель України до УССР, Неділко дістає скерування включитися в мистецьке життя Галичини. Разом з мистцями Миколою Азовським, Михайлом Дмитренком й іншими 1940 року прибуває у Львів. Покійний мистець Антін Малюца має можливість зустріти Неділка ще на початку його приїзду у Львів. Він так згадував ті часи („Свобода", 22-го квітня 1966): „В 1941-му році, не працюючи для театрів, Неділко поставив собі завдання будувати картину на драматичних контрастах яснотемних і рівночасно кольорових. Це йому блискуче вдавалося і успіх був великий.

Перші його картини того роду, мотиви із Стрийського Парку у Львові находяться у п-ва Падохів. Деякі фарби совєтського воєнного виробництва, особливо прекрасні на вигляд крапляки, мабуть в інтенсивних тінях дещо приблякли, драматизм контрастів тепер притишений, але гармонія кольориту залишилася.

Цей ріст вгору Неділка кольориста був і буде тим важнішим, що молодше і середнє покоління, виховане і перевиховане в дусі соцреалізму воліло вживати тональні гармонії за приміром Федора Кричевського.

Коли Неділко став на шлях кольористичних шукань, то перед ним стало питання, як вийти поза ці вживані і надуживані кольористичні гами. В дискусіях на наших львівських виставках 1941-1943 років падали думки, що можна б такі гами розбудувати на кожному кольорі. Контрасти не мусять бути тільки такі що випливають з самої теорії барв, а можуть бути підказані мальованим мотивом в даному моменті й розроблені далеко поза практику імпресіоністів чи фовістів.

(Продовження буде)

ЗСА і СССР...

(Продовження зі стор. 2-ої)

наділені потрібними знаряддями, щоб зрівноважити американську зброю"; що рішення американського президента є „квалітативно новим етапом в перегонах до озброєння, що збільшує загрозу війни"; що СССР „не дозволить США повалити існуючу рівновагу й здобути стратегічну перевагу". Значить, також СССР спорудить свої ракети типу МХ, свої невтронні бомби (ультрамодерні бомбардувальники типу „Бекфаєр" він уже має), навіть в більшій кількості, з метою „захищати соціялізм". На озброєння Кремль знаходить фінансові засоби, але він не є спроможним виробити досить хлібного зерна, щоб наситити своє населення.

ТАСС натякає, що нова американська програма переозброєння ставить під сумнів серйозність й наміри американців щодо розмов про европейські ракети в Женеві". Чи існує ризико, що ті розмови не відбудуться? ТАСС натякає на це, але не висловлюється. Москва вже має готове виправдання, якби зустріч 30-го листопада мала провалитися в зародку: Реґен, мовляв, не йде до переговорів у добрій вірі, бо не є заінтересований реальною рівновагою сил. Але досвід показав, що Кремль поважає тільки силу: він був зухвалим з „слабим" Картером, а тепер мусить, у власному інтересі, поступитися перед „сильним" Реґеном і провадити з ним діялог.

Пекін: „стара гра"

Прямий контакт ЗСА-СССР викликав тривогу в Пекіні, за вже відомою схемою, яку можна підсумувати в понятті: вага Китаю в світі є пропорційною до ступеня існуючого напруження між Вашінґтоном і Москвою. Якщо два ґіганти відновлюють діялог, Пекін ризикує, що може бути відрізаним від гри й зазнати шкоди. Пекін почувається загроженим Москвою в Азії (в Камбоджі й в Афганістані) і побоюється, що „розрядка" може „узаконити" советську присутність в цьому районі світу.

Китайські керівники довели до відома, що є ілюзорним довіряти долю миру советсько-американським переговорам і так зв. „розрядці", яка є „димовою заслоною", з якою СССР міг дотепер зміцнити свою військову потугу на шкоду Заходу. Пересторога звернена зокрема до „деяких країн" Західньої Европи, обвинувачених у послаблюванні їхнім наївним пацифізмом спаяности антисовєтського фронту. Це не нові оцінки в устах китайців, але інтересним є факт, що вони були підтверджені з твердістю у моменті, коли дві суперпотуги оголосили дату й процедуру відновлення переговорів про зменшення ракетної зброї.

Розмовам Гейґ-Громико пресове агентство „Хсінхуа („Новий Китай") присвятило коментар, де вже все сказано в заголовку: „Почалася стара гра". „Гра", про яку мова йде, це власне переговори про зменшення стратегічної зброї, „викрут", який в минулому приніс суттєві користі СССР.

За словами китайського агентства Москва скористалася з переговорів САЛТ 1 і САЛТ 2, щоб догнати й перегнати ЗСА в числі стратегічних векторів. Не можна заперечити факту, що „після понад десятиліття розмов про контроль озброєння, ЗСА втратили свою стратегічну перевагу".

Якщо це є висновок, наслідок є обов'язковим: „є чистою ілюзією вимагати від совєтів відмовитися від своєї переважаючої позиції шляхом переговорів". Таким чином на думку Пекіну, застосування Америкою політики міцного переозброєння є єдиною ефективною відповіддю, яку треба дати совєтам.

Пресове агентство завважує, що Реґенові не щастить здійснити повністю свої добрі наміри переозброєння, бо він „знаходиться у фінансових труднощах", зазнає тиску „адвокатів з детанту" і особливо „зустрічає опір у своїх рухах збоку деяких европейських урядів". Не називаючи по імені, „Хсінхуа" додає: „Деякі західні люди, головним чином ті, що в Европі показуються більш спраґненими миру, покладають надмірні надії на розмови про роззброєння".

На думку китайців шляхом переговорів Москва намічає досягти три цілі: перша, послабити американську чуйність і спричинити невдачу програми переозброєння Реґена; друга, сіяти недовір'я між ЗСА і Західньою Европою і послабити НАТО; третя, створити „фасаду" детанту, щоб отримати економічну допомогу від Америки й Західньої Европи і закріпити таким чином свою внутрішню ситуацію, своє панування над поневоленими нею країнами та продовжувати поширювати свій вплив у світі.

Найновішою совєтською здобиччю в Азії є Афганістан і весь індокитайський півострів, над яким Москва панує за допомогою в'єтнамців. Пекін рішуче відкидає совєтське проникання в Азії, — районі світу, в якому в більш видющий спосіб змінилося співвідношення сил між двома суперпотугами.

АВТОБУС НА КОНЦЕРТ

Мейплвуд, Н. Дж. — Старший Відділ Української Православної Ліги при парафії Св. Вознесення у Мейплвуді, для вигоди вірних, особливо старших віком осіб, замовив спеціяльний автобус до Ню Йорку на концерт Української Опери Українського Канадського Оперового Хору, що відбудеться в неділю, 15-го листопада, в Карнеґі Голл, під патронатом УНСоюзу.

По ближчі інформації та замовлення місць слід дзвонити до канцелярії настоятеля на число 763-3932.

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ В ГАРТФОРДІ

Гартфорд, Конн.—Заходами 108-го Відділу СУА і Української Рідної Школи тут в суботу, 28-го листопада ц.р., о год. 8:30 вечора в залі Варсав парк при Ансонія ровд, Ансонія, Конн. відбудуться вишивані вечерниці. Грає оркестра „Веселка" з Канади. Білети і столики треба замовляти: у Марії Антонишин — 795-6959, Лі-ни Фалько — 393-2888.

ДИТЯЧА ЗАБАВА— МАСКАРАДА В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н.Дж. — В неділю, 8-го листопада ц.р., о год. 3-ій по полудні тут в Українській Централі при 240 Ґовп авеню відбудеться **заходами** 18-го Відділу СУА дитяча забава—маскарада. У програмі: маґік, виступ молоді, гри і забави, перегони тощо. Вступ для дітей вільний.

Гарвардська україніка

Кеймбридж, Масс. (ФКУ) —Збирання, збагачування та впорядкування україніки в Гарвардському університеті—це одна з важливих галузів діяльности УНІГУ. Це тяглий і жвавий процес, який вимагає послідовности, пильности та працьовитости. Дві бібліотекарки—Оксана Процик у головній бібліотеці університету й Ляриса Троллє в підручній бібліотеці УНІГУ—повночасно займаються Гарвардською україні кою.

Багато часу присвячується упорядкуванню та каталоґуванню надсиланих дарів книжок, журналів та документацій. Є вже понад 20 значніших доброчинців, які подарували їхні книжкові збірки до Гарварду.

Недавно д-р Іван Панчук з Баттл Крік, Міш., подарував свою приватну бібліотеку. Це сотні томів доброякісної україніки.

Світлої пам'яті Василь Бражник із Чикаґо призначив для Гарварду у своєму заповіті його бібліотеку—майже дві тисячі книжок. Його волю совісно виконали Василь Овчарук, приятель покійного В.Бражника Іван Бохневич і Григорій Дубець. Ці три завзятці привезли автом з Чикаґо до Кеймбриджу, Массачусетс, бібліотеку Бражника.

Голова слов'янського відділу головної Гарвардської бібліотеки, Гю Олмстед, зустрінув їх і подякував за дар і за їхній труд. Виладовано 34 пачки книг, приміщуючи їх в одній із робочих кімнат бібліотеки для сортування, впорядкування та відтак включення до загальної збірки, на полиці бібліотеки доступні студенству та професорам університету.

Представниця ГЕ ФКУ гостила гостей з Чикаґо полуденком, на якому вони мали змогу познайомитись з студентами та науковими працівниками Українського Інституту.

Підручну бібліотеку УНІГУ „виструнчила" з притаманною впорядкованістю професійної бібліотекарки Ляриса Троллє, яка багато літ, аж до своєї пенсії працювала у слов'янському відділі головної Гарвардської бібліотеки. Вона зкаталоґувала з початком цього року 1600 томів україніки, увела нову картотечну систему каталоґування, впорядкувала список журналів.

Вступне сортування надісланих дарів це теж вислід її дбайливости. Одночасно вона веде вимінну акцію книжок—дуплікатів, чи триплікатів, якими диспонує УНІГУ з буквально десятка різних університетських бібліотек у цілому світі.

Українська книжка в Гарвардському університеті—це щоденно використовуваний засіб для живого, динамічного розвитку науки.

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАТИМЕ Д-Р О. ДОМБРОВСЬКИЙ

Ню Йорк, Н. Й. — Українське Історичне Товариство та Літературно-Мистецький Клюб у п'ятницю, 6-го листопада ц.р., в год. 7-ій вечора, тут при 136-ій Друга авеню спільно влаштовують виступ д-ра Олександра Домбровського, який доповідатиме на тему: „Українська історична наука на сучасному етапі досліди"

Приспішені процеси...

(Продовження зі стор. 2-ої)

ти Садат. Мубарак багатократно і з повною рішучістю заявляв, що він здійснюватиме договорене в Кемп Дейвиді і він це послідовно робить.

Під кінець жовтня у Єрусалимі перебував міністер закордонних справ Єгипту і його заступник прем'єра — Камаль Гассан Алі. Три дні його перебування в Єрусалимі й розмови з Менахемом Беґіном та іншими ізраїльськими діячами дали такі висліди:

Ізраїль погодився зм'ягшити свою поставу в справі автономії для арабського населення на правому березі Йордану та в Ґазі й на інші уступки. Зате Єгипет погодився на негайне урухомлення постійної поширеної комунікації між обидвома країнами, започаткування і розвиток взаємної туристики до її повних можливостей, до започаткування малого граничного руху з поминенням, або злагідненням всіляких формальностей, нав'язання негайно телефонічного зв'язку між обидвома країнами, дальший обмін консульствами та вільним рухом автобусів, авт, вантажних автомашин, наколесників, пішоходів і приватних човнів. Дрібні справи й проблеми, які в сумі дають нормалізацію суспільних відносин і започатковують новий етап у відносинах між ними.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, 14-го червня 1981 року, відійшов у Вічність

мій Улюблений і Назабутній МУЖ

бл. п.

о. ІВАН ПАЙКОШ

У хвилинах мого глибокого горя і смутку, по невіджалуваній втраті мого Мужа, мені поспішив з допомогою проф. д-р Л. Рудницький, піддержуючи мене не тільки духово і морально, але не жаліючи ні труду, ні часу часто відвідував Хворого, стараючись облегшити Його терпіння. Він жертвенно зайнявся усім, що було зв'язане з похоронами.

Тому цією дорогою висловлюю з глибини серця мого найщирішу ПОДЯКУ проф. д-рові Л. РУДНИЦЬКОМУ, та ВСІМ, які співчували в моєму горю.

Хай Господь Всевишній винагородить Усіх сторицею.

Дружина — ГАЛИНА ПАЙКОШ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ БОЛЮЧОГО, ТРАГІЧНОГО ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашої Дорогої

СЕСТРИ, МАМИ, ДРУЖИНИ, БАБЦІ І ТІТКИ

бл. п.

СОФІЇ ОРИШКЕВИЧ-МАЛИНОВСЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в четвер, 12 листопада 1981 р., о год. 8-ій рано,

в церкві Пресв. Родини у Вашінґтоні, при 4250 Гарвуд Ровд, Н. Е.

і у церкві св. Йосафата на Пармі, Огайо.

Про молитви за спасення душі Покійної просять:

ПЕТРО — брат, з ЯРОСЛАВОЮ
ЯРОМИР — братанок, з ХРИСТЕЮ І АДРІЯНОМ

Подиву гідні жертводавці ФКУ

„Праця українського Гарвардського Центру—подиву гідна. Всі члени візитаційного комітету тут однозгідні. Треба лише поповнити постійний фонд Інституту, щоб кожнорічний прихід з того нерушимого капіталу дійшов до 250 тисяч долярів.

Докладаю в цьому напрямі (моєї дружини Ляриси і мою) нову лепту.

Олекса Біланюк".

Д-р Олекса і д-р Ляриса Білянюки досі пожертвували на фонд українських студій в Гарвардському університеті 12,000 долярів. Д-р О. Біланюк є членом візитаційного комітету, який якраз цими днями перевів перевірку стану студій українистики в Гарварді. Найновіша лепта Біланюків—2,000 долярів.

У меценатів ФКУ є ясне усвідомлення, що встановлена в Гарварді українська наукова інституція потребує постійної підтримки. Потрібно грошових засобів для спеціяльних проєктів. Ось, для прикладу: тепер розгорнуто працю для підготовки публікації з приводу 50-річчя жахливого Москвою створеного голоду в Україні 1933 року.

Меценати ФКУ періодично й постійно вплачують свої датки на фонд українських студій в Гарварді: Катерина Козопас—3.524,16, загальна сума пожертв—4,124,16 долярів; Володимир Котенко—800 дол., загальна сума — 4,000 дол.; Теофіль Лотоцький—1,020 дол., загальна сума—5,240 дол.; Марія Овчинник—300 дол., загальна сума—2,350 дол.

Новим меценатом ФКУ стало Українське Лікарське Товариство, Відділ Нової Англії. Щиро дякуємо за підтримку.

Грошові пожертви просимо посилати на адресу: Harvard University, Ukrainian Studies Fund, 1581-83 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Іван Гель оскаржує...

(Закінчення зі стор. 1)

ція. Привезли, наприклад, у тюрму О. Бердника. Ми ж більше двох тижнів не знали, що він тут!

...Попереднє місце нашого утримання в Сосновці невірно віднесено до категорії таборів. Згідно з багатьма ознаками — це була тюрма. Кучінський потворний 'винахід' — в буквальному змислі слова душогубка нервовостресової і вакуумно-ізоляційної дії.

...Головна ціль (режиму) — не допустити 'антисовєтської писанини'. Місцевий куратор так і сказав: 'Все у нас продумано, все опрацьовано. То чого ж би тоді саджати людей, щоб давати їм можливість займатися тут тим, чим займалися на волі?'

Узглянено дійсно все, опрацьовано до окремих дрібних нюансів. Було б не дивно, коли б таку всеохоплюючу, скрупульозну роботу, всесторонню підготовку виконали американці, жиди чи німці, але росіяни?!.. Зрештою, якраз витонченість у насильстві і жорстокості особливого розуму і цивілізованости не потребує. І досвід тридцятих-сорокових (років) став не лише російським національним 'здобутком', але й живою традицією, поштовхом до дії. Слід пам'ятати, що специфічно унаслідувані від монголо-татарів жорстокість, підступність, лицемірство давно стали визначальними ознаками росіян. А тим більше російських комуністів і тюремщиків!

...Нас, українців, тероризують тим, що, відірвавши від рідного середовища, землі і мови, депортували в глухий закуток Росії, і постійною, посиленою ізоляцією тут, О. Бердник, Л. Лук'яненко, О. Тихий, автор цих рядків знаходимося в різних камерах, і тугу за Україною, найвищу людську необхідність — бути, жити на Батьківщині, спілкуватися по-українськи і з українцями — тут обернули у нестерпні моральні тортури. Протягом довгих місяців я не міг ані сказати вголос, ані почути ні одного українського слова! Вдень і вночі, без найменшої перерви, кругом нас, українців, чужа специфічна російська атмосфера, і ми, українці, задихаємося, як від трійливих речовин з невро-паралітичною дією, так і від всього російського мата (матюкання), нетерпимости і насильства, лицемірства і підступности, гістерії і постійних крайностей..."

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

УІА почав...

(Продовження зі стор. 1-ої)

Едвард Іванко співає під акомпаньямент бандури Петра Котика

Ансамбль бандуристів

віцепрезидента Комітету Слов'янської Культурної Спадщини Ф. Крегера, д-ра Георга Обрешкова з Болгарського Американського Товариства, директора Польського Наукового Інституту Францішка Пусловського, президента Польсько-Слов'янського Центру Й. Панькевіча, президента польського щоденника „Нови Дзєник" Болєслава Вєржбянского та інших.

УІА з відкриттям нового сезону привітали телефоном і телеграмою Владики Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА, Владика Стефан, Митрополит Українців Католиків в ЗСА.

Формальну програму зустрічі закінчили коротким словом подяки почесна господиня зустрічі Норма Джус, дружина президента Теодора, та Марія Лисогір, колишня солістка Міської опери, яка разом з Ольгою Ястремською і Лідією Гук виконувала обов'язки господині зустрічі.

Перед програмою зустрічі та після неї адміністраційний директор Інституту проф. Іван Самійленко знайомив зацікавлених, зокрема з-поміж чужих гостей, з відновленими приміщеннями Інституту та з влаштованими в них виставками.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО ГОГОЛЬ, член УНС, Відд. 497, Т-ва ім. М. Міхновського в Едмонтоні. Помер 23 червня 1981 р. на 75 р. життя. Нар. у Станиславові. Членом УНС став у 1958 р. Залишив у смутку сина Романа. Похорон відбувся 26 червня 1981 р. на цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ БЛІДА, член УНС, Відд. 220, Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл. Померла 24-го липня 1981 р. на 59 р. життя. Нар. у 1922 р. в Чикаго, Ілл. Членом УНС стала в 1939 р. Залишила у смутку батька Василя, синів Василя і Павла з родинами та дочку Християну з родиною. Похорон відбувся 27 липня 1981 р. на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Е. Блідий, секр.

ОЛЕКСА ЯСЛИК мол. член УНС Відд. 230 Т-ва св. І. Хрестителя в Янґставн, Огайо. Помер 5 серпня 1981 р. на 54 р. життя. Нар. у 1927 р. в Янґставн, Огайо. Членом УНС став у 1943 р. Залишив у смутку дружину Олену, синів, дочку і сестру. Похорон відбувся 21 серпня 1981 р. на цвинтарі Кальварія у Янґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ЮРІЙ НАЙДА, член УНС, Відд. 238 Т-ва ім. Е. Коновальця в Бостоні. Помер 4 серпня 1981 р. на 86 р. життя. Нар. у 1895 р. на Буковині. Членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку брата Теофіля в Канаді і пасерба Івана. Похорон відбувся на цвинтарі Forest Hills у Бостоні, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!
Анна Ремік, секр.

Д-р АНТОН ПРОЦЬКІВ, член УНС, Відд. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Ню Йорк. Помер 22 серпня 1981 р. на 82 р. життя. Нар. у 1900 р. в селі Швайківці на Україні. Членом УНС став у 1959 р. Залишив у смутку дружину Карлю, сина Ореста і доньку Марту, внуків та ближчу та дальшу родину в Україні й Америці. Похорон відбувся 25 серпня 1981 р. на цвинтарі св. Володимира в Вайсборо, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк, секр.

ВОЛОДИМИР ДІДИК, почесний член Головного Уряду УНС, Відд. 183 Т-ва ім. І. Мазепи в Детройті. Помер 3 липня 1981 р. на 77 р. життя. Нар. на Україні. Членом УНС став у 1933 р. Залишив у смутку дружину Анастазію, 2 дочок: Ольгу і Анну, внуків, ближчу та дальшу родину. Похорон відбувся 6 липня 1981 р. на цвинатрі св. Ядвиги Дерборн, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Залуга, секр.

ІВАН ЯВОРСЬКИЙ, член УНС, Відд. 121 Т-ва св. Михаїла в Ром, Н. Й. Помер 25 липня 1981 р. на62 р. життя. Нар. у 1919 р. в Норвич, Па. Членом УНС став у 1937 р. Залишив у смутку дружину Меріон, сина Михайла і внуків. Похорон відбувся 28 липня 1981 р. на цвинтарі Rome в Ромі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ ПАЛАМАР, член УНС, Відд. 59 Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. Померла 9 серпня 1981 р. на 73 р. життя. Нар. в 1908 р. в селі Загзава, на Україні. Членом УНС стала у 1951 р. Залишила у смутку українську громаду в Бриджпорті і близьких і дальших приятелів. Похорон відбувся 12 серпня 1981 р. на цвинатрі св. Івана Хрестителя у Стратфорді.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

СТАНЛИ ЗЕЛЕНЯК, член УНС, Відд. 441 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Тандер Бей Онтаріо. Помер 10 червня 1981 р. на 57 р. життя. Нар. у 1924 р. в Перемишлянах, Україна. Членом УНС став у 1961 р. Залишив у смутку брата Петра і сестру Олю в Канаді. Похорон відбувся 12 червня 1981 р. на цвинтарі Вікторія Лан у Ст. Кетерінс, Онтаріо.

Вічна Йому Пам'ять!
Д. Заневич, секр.

МИХАЙЛО САНАҐУРСЬКИЙ, член УНС, Відд. 316 Т-ва Українського Чорноморського Клюбу в Рочестері. Помер 1 серпня 1981 р. на 68 р. життя. Нар. у 1912 р. в Жовчів, повіт Рогатин, на Україні. Членом УНС став у 1955 р. Залишив у смутку дружину Стеллу, дочок Катерину і Діяну, внуків і сестру. Похорон відбувся 4 серпня 1981 р. на цвинтарі Голі Сепалкер, Рочестер, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

Д-р МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ член УНС, Відд. 433 Т-ва Івана Мазепи в Вест Айсліп, Н. Й. Помер 11 червня 1981 р. на 67 р. життя. Нар. у 1914 р. в Стрию на Україні. Членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку дружину Ольгу, сина Юрія, дочку Христину та 2 внуків. Похорон відбувся 15 червня 1981 р. на цвинатрі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
І. Завируха, секр.

МИХАЙЛО ЯЦИШИН, член УНС, Відд. 206 Т-ва Запорозька Січ у Вунсакет Р. Ай. Помер 3 *липня* 1981 р. на 90 р. життя. Нар. у 1892 р. в Західній Україні Членом УНС став у 1922 р. Залишив у смутку 2 дочки, брата, внуків і правнуків. Похорон відбувся 6 липня 1981 р. на цвинтарі св. Михаїла в Блекстон, Мас.

Вічна Йому Пам'ять!
Л. Гардінк, секр.

МАРІЯ КУНИК, член УНС, Відд. 145 Т-ва Св. Марії в Алтуна, Па. Померла 29 червня 1981 р. на 86 р. життя. Нар. у 1895 р. в Австрії. Залишила у смутку сина. Похорон відбувся 2 липня 1981 р. на цвинтарі Св. Марії в Алтуна, Па.

Світла Їй Пам'ять!
Секретар

Різне

REAL ESTATE

FUNERAL DIRECTORS